

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

12. de inceptione quomodo Christo conueniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

Arrij viscera, atque crepuit medius, prostratus in faciem ea quibus Christum negauerat, fœda ora pollutus.

Nec ex eo quòd Christus sec. hominem dicitur esse creatura, potest quis progredi sic argumentando: Si sec. quòd homo Christus est creatura, vel rationalis, vel non, vel quæ est Deus, vel non: nitens per hoc probare Christum esse aliquid non diuinum: quia quod ipse est sec. hominem, ipse est. Et ideo si sec. hominem est aliqua substantia nō diuina, est utique aliquid non diuinum. Sed ex tropicis loquutionibus non est recta argumentationis processio. Illa autem loquutio tropica est, qua Christus dicitur creatura, vel simpliciter, vel cum adiunctione.

Dilutio cuiusdã obiectionis.

DE INCOEPTIONE.

D I S T I N C T. Duodecimæ

C A P. Primum.

Christus non incœpit esse.

SI ad personam respicias, confidenter dic hominem illum semper fuisse: Si verò ad naturam hominis, concede eum cœpisse. Aug. sup. Psal. Christus noster etsi fortè homo recens est, tamen est æternus Deus. Alibi verò legitur, quòd puer ille creauit stellas. & Christus dicit se principium,

Z iij

pad. 8.

EPI T O M E

& esse ante Abraham. His ergo atque aliis
authoritatibus in nullo resultantes, dicimus
hominē illū, inquantū homo est, cœpisse: in-
quantū verbum est, semper fuisse. Hic enim
absq; distinctione non est ferenda respōsio.

C A P. *Secundum. Christus ex alio
quàm ex Adam carnem
sumere potuit.*

Quia gratia tantū assumpta est ani-
ma illa & caro à verbo Dei: Ut enim
ait Augusti. In rebus per tempus *Li. 13,
de tr.
cap. 19*
ortis illa summa gratia est, quòd homo in
personæ unitate coniunctus est Deo. Potuit
ergo Deus aliam animam & aliam carnem
assumere, & carnem utique aliunde, quàm
de genere Adam. Vnde Aug. lib. 13. de Tri.
ait: Potuit itaq; Deus hominem aliunde sus-
cipere, in quo esset mediator Dei & homi-
num, non de genere illius Adam, qui pecca-
ro suo obligavit genus humanum, sicut ip-
sum quem primò creavit, non de genere ali-
cuius creavit. Poterat ergo vel sic, vel alio
quo vellet modo, creare vnum aliū, de quo
vinceretur victor prioris. Sed melius iudica-
uit, & de ipso quod victum fuerat, genere as-
sumere hominem, per quem hominis vince-
ret inimicū. Et tamē ex Virgine, cuius cōcœ-
ptū Spiritus, nō caro: fides, nō libido præue-
nit, nec interfuit carnis concupiscentia qua

L. 108. a.
Spiritus
fidelis.

ca. 31

q. 1

cæteri concipiuntur, qui originale trahunt *her. 1.*
peccatum. sed eredo, non concumben-
do, facta est fecundata virginitas.

CAP. Tertium. Christus pecca-
re non potuit.

Hic distinctione opus est, utrum de per-
sona, an de natura agatur. Si enim de
persona agitur, manifestum est qd pec-
care non potuit, nec Deus non esse potuit.
Si verò de natura, discutiendum est utrum
agat de ea ut verbo unita, an de ea tanquam
non unita verbo, & tamen enti, id est an de
ea sec. quòd fuit unita verbo, an de ea sec.
quòd esse potuit, & non unita verbo. Non
est enim ambiguum animam illam entem
unitam verbo peccare non posse. Et est sine
ambiguitate verum, eandem si esset & non
unita verbo, posse peccare. Nec obstat im-
peccabilitati eius liberum arbitr. quia An- *Christus li-*
geli in gratia confirmati, libero fulgentes *berum ha-*
arbitr. peccare non possunt. Et illud Eccles. *bit arbit.*
ca. 31. Qui potuit transgredi, & non est transgres-
sus, &c. de membris est intelligendum.

*Conuenientiùs assumpsit humanam na-
turam in sexu virili quàm femineo.*

q. 11. August. lib. 83. Quæst. Hominis libera-
tio in utroque sexu debuit apparere. ergo
quia virum oportebat suscipere, qui sexus

honorabilior est, consequens erat & fœmi-
nei sexus liberatio.

DE PERFECTIONIBVS
naturæ humanæ in Christo
ratione vnionis ad
Verbum.

DISTINCT. Decimætertiæ
CAP. Primum.

*Christus ab instanti suæ conceptionis
fuit plenus gratia.*

1 P Ræterea sciendum est Christum sec. ho-
minem ab ipsa conceptione recepisse
gratiæ plenitudinem, cui Spiritus datus
est non ad mensuram, in quo plenitudo di-
uinitatis corporaliter habitat. Ita verò ha-
bitat (vt ait August. ad Dard.) quòd omni
2 gratia plenus est. non ita habitat in Sanctis,
vt in nostro capite inest sensus singulis mem-
bris, sed non quantum in capite. (Ibi enim
& visus est, & auditus, & gustus, & olfactus,
& tactus, in cæteris autem solus est tactus.)
Ita in Christo habitat omnis plenitudo di-
uinitatis, quia ille est caput, in quo sunt
omnes sensus. In Sanctis verò quasi solus est
tactus, quibus datus est Spiritus ad mensu-
ram, cum de illius plenitudine acceperunt.
Acceperunt autem de illius plenitudine, non
sec. essentiam, sed sec. similitudinem, quia